

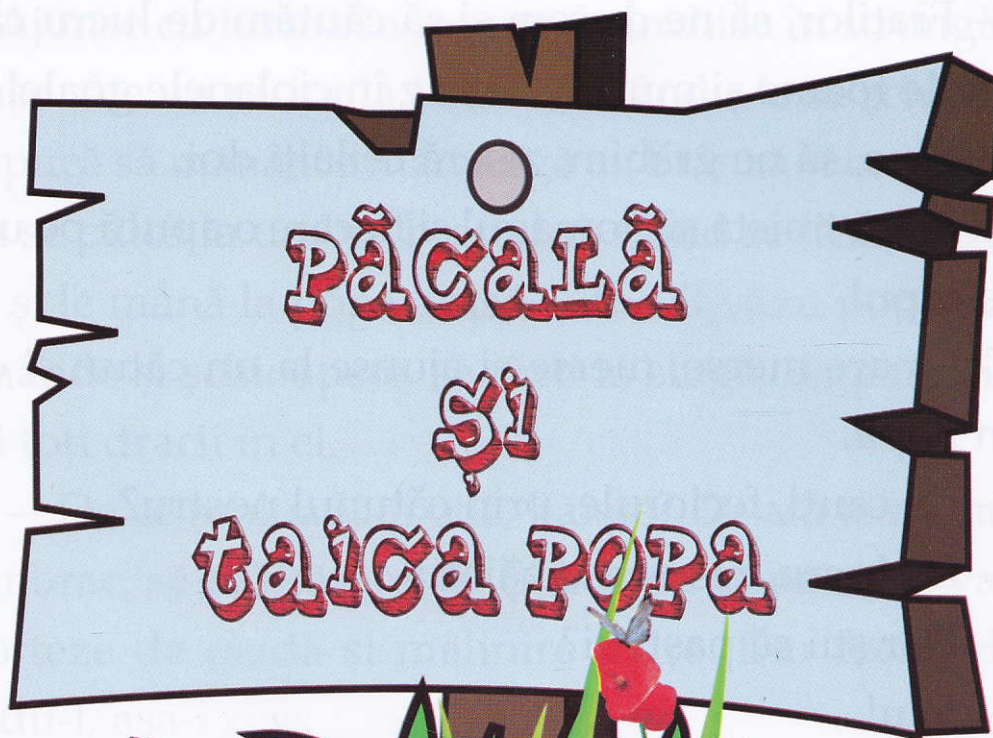
SNOAVE

culese din folclor

CUPRINS

Păcală și taica popa	3
Păcală și popa	11
Păcală și hoții	19
Păcală cu purcelu'	33
Cum a vândut Păcală vaca	36
Ghicitoarea sau trei frați.....	43
Prostia omenească	49
Pățania lu taica popa.....	52
Cei trei popi.....	59
Alt șarlatan de popă.....	65
Țiganul păcălit	69
Cadiul și femeia	76
Lăcomia și prostia	78
Țiganul și coliva.....	84
Două surde	86

Cum ajungea brate, inchide porci într-o peșteră,

fost odată, într-un cătun, trei frați amărâți, care nu aveau nici de mâncare, nici de purtare.

Cel mai mare zise către frații cei mici:

— Fraților, să ne ducem și să căutăm de lucru că leșinăm de foame și murim de frig în ciolanele goale!

— Bine, să ne grăbim, ziseră ceilalți doi.

Își luară traista și ciomagul și fiecare o apucă pe unde îl tăie capul.

Cel mare merse, merse și ajunsese la un cătun și dete de un popă.

— Ce cauți, feciorule, prin cătunul nostru?

— De lucru, răspunse băiatul.

— Dar știi să paști oi?

— Știu!

— Atunci, să ne tocmim și cât ceri?

— Eu nu mă tocmesc, ci mă bag argat pe degeaba.

— Cum, pe gratis?

— Da, pe gratis! Numai una să ne învoim: cine se supără să-i scoatem o talpă de opincă din spate, fără supărare.

Așa se învoiră și, dimineața, popa-l sculă cu noaptea-n cap, zicându-i:

— Hai, feciorule, că turma e mare și zbiară oile de foame! Scoate oile din țarc și să le duci cântându-le și jucându-le în vârful muntelui!

— Am să le duc, părinte, răspunse feciorul, să le satur!
Ajunse cu turma în munte, le închise în strungă și le frânse câte un picior la fiecare, lăsându-le să șchioapete. Se apucă să mănânce mămăligă cu brânză și ceapă, după care se culcă la umbra bradului. Când se lăsă seara, luă oile și le mână la popa acasă. Când îl văzu popa cu oile flămânde și șchioapete, se răsti la slugă, de parcă intrașeră toți dracii în el.

— De ce șchioapătă oile, băiete? De aia te hrănesc și te îmbrac, să mă sărăcești? Și începu popa să se vaite și să ofteze de ciudă și mâhnire mare. Dar feciorul, văzându-l, așa-i zise:

— Cum, părinte, te înveninași pe mine? Nu dumneata ai zis să merg cu oile jucând și cântând? Iată, toate oile joacă-n trei picioare. Nu-ți place?

— Ba-mi place, cum să nu!

Ce se vorbi el cu preoteasa: să nu-l mai trimită cu oile, ci cu porcii.

În zori îl sculă iar:

— Deșteaptă-te, feciorule, că azi ai să te duci să paști porcii la munte la știr și la ghindă și, râzând, să aduci porcii acasă că nu-ți mai dau mâncare!

Cum ajunse în munte, închise porcii într-o peșteră,

se puse pe mâncare de mere pădurețe și se odihni la umbră. Când se sculă, luă cuțitul și tăie gingia de jos de la fiecare porc, făcu o friptură și se sătură.

Mergând el spre cătun cu porcii, lumea se crucea și se mira cum se face că toți porcii merg râzând. Când, la poartă-l aștepta popa. Văzându-și porcii-i zise:

— Ce le făcuși, măi băiete, de-i schimonosiși, și-i pociși ca dracu'.

— Așa cum ați poruncit, părinte, am sosit cu porcii râzând!

— Of! of! of! Mă bagi de viu în pământ!

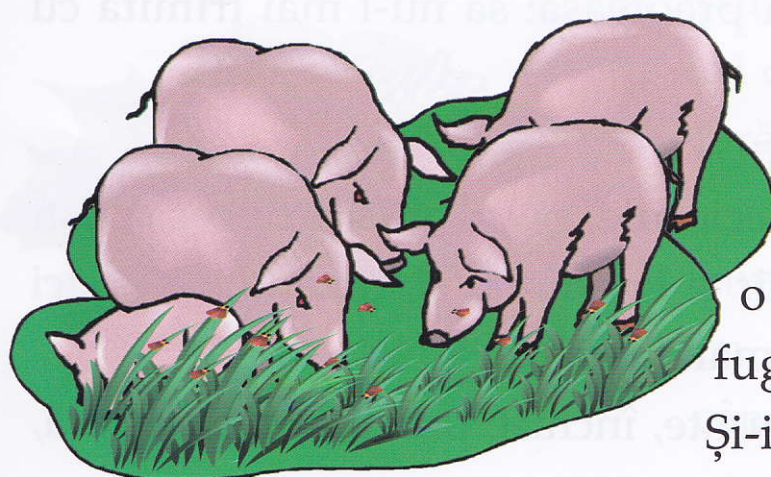
— Cum sfinția-ta, te înveninași?

— Da' de unde! Nu e nici o supărare, îi răspunse prefăcut popa.

Se duse în casă la preoteasă văitându-se:

— Vai de mine, muiere, ce ne facem? Țsta nu numai că tunde, vorba aia, oaia, dar îi ia și pielea! Ne-am dus pe copcă, să știi!

— Asta-ai vrut-o tu, omule, de-ai suit pe dracu' pe casă.

Stau în loc și mă gândesc cum o s-o mai nimeresc!

— Hai să-i scriem o scrisoare să plece, să fugă din casa noastră. Și-i scrie așa:

— Scriu la tine,

Vai de mine!

Când îi vedea slova mea,

Să fugi încotro-i putea!

Fecioru-i scrise și el pe ușă:

— Ușa-i a mea,

Casa-i a ta!

Pleacă sfinția-ta,

Că e vai de steaua ta!

Dacă văzură, ce văzură, se hotărâră să-și ia lumea-n cap și să plece din casă!

— Să plecăm, popo, că parcă ai avut mintea-n călcâie când l-ai luat slugă pe Păcală. Mă, prostule, tu nu vezi că ăsta te scapă din foc și te bagă-n lac?!

— Atunci să fugim, preoteasă, să scăpăm măcar ne-jupuiți de vii.

Își adunară toate boarfele în doi saci mari și la cântatul cocoșilor fugiră, cu voia lui Dumnezeu, unde-o da sorocu' și norocu'. Păcală auzi tot ce pregăteau pe sub ascuns stăpânii și înainte de cântatul cocoșilor aruncă boarfele afară și intră el în sac. Cum cântară cocoșii, ridicară sacii pe măgar și se duseră în lume.

— Iacă, mă popo, ce-mi făcuși, plecarăm de la moară la râșniță; se vede c-o să-ți fie de cap!

— Mai lasă-te de blesteme, că dăm la belele, preoteasă, îi zise popa. Mai bine roagă-te lui Dumnezeu pen-

tru oricine, să-ți dea și ție bine! Dar preoteasa da tot înainte cu ocări și amenințări de înnebuni pe popa. Și așa mergând în neștire deteră de un păcurar cu o turmă mare de oi și niște câini răi.

Câinii, când văzură măgarul, se luară după el. Măgarul se sperie de câini și o luă la fugă până se răsturnă samarul de pe el, de se duse de-a berbeleacul la vale.

Pe Păcală, mai de voie, mai de nevoie, îl podidi foamea și din sac începu să curgă unt.

Când văzu preoteasa curgând unt din sac, îi zise:
„Cinge barba, părinte, că s-a spart oala de unt și nu mai rămâne. Popa întinse barba și o muie cu unt.

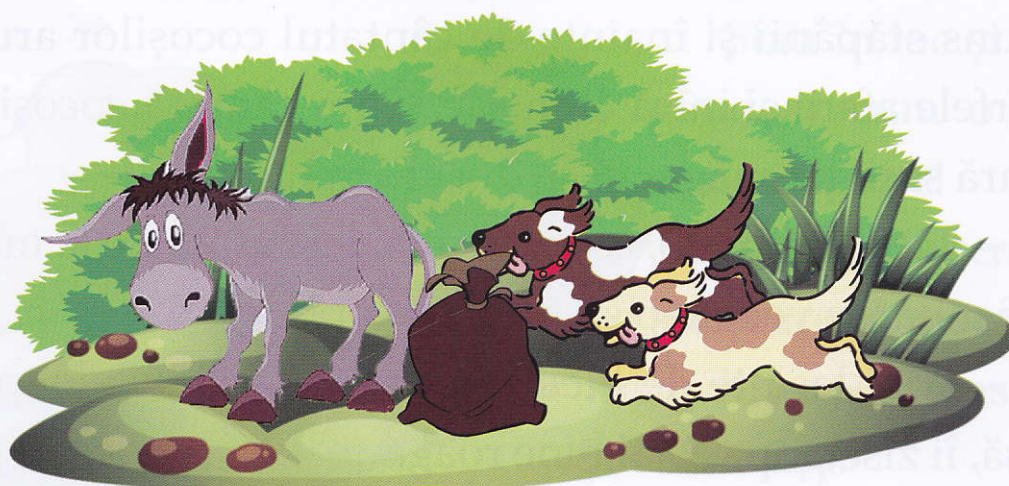
După o așa nefericită întâmplare, iar cu samarul sus pe măgar și zi-i înainte! Lui Păcală îi veniră alte nevoi și începu să vorbească singur ca nebunii:

Părinte, părinte!

Cu un pic de minte!

Mult e pân' la Rai,

Lungă-i calea, vai!

Dar până la iad
E numai un gard!
Și ăla-i tot spart,
Hai acolo-ndat'!

Când auzi popa asemenea cuvinte, crezu că e vreun sfânt care-l cunoaște și i-a intrat în sac! Își netezi barba, grăindu-i:

— Cum este, doamne sfântule, acolo?

— Un sfânt sfântuleț,

Din fire glumeț!

Popa, când auzi, opri măgarul și coborî samarul. Când dezlegă sacul, văzu capul lui Păcală și căzu jos leșinat:

— Vai, vai, vai!

După cine dai!

După necuratu',

Și după spurcatu'!

— Cum, părinte, te înveninași?

— Aaaa! Cum o să mă supăr, feciorule, abia am așteptat să te văd! Și după asta iar se împăcară!

Popa se sfătui cu preoteasa să-i facă de petrecanie noaptea. Merșeră ei pe înserat și se culcară pe margine de râu cu preoteasa la mijloc, așa cum se înțeleseră.

Peste noapte se sculă Păcală, puse preoteasa la margine, iar el se culcă la mijloc. Când se deșteptă popa, o picni pe preoteasă; preoteasa-l picni pe Păcală care se rostogoli-n apă și se-necă!

Bucuros popa că a scăpat de dracu', o mișcă pe nevastă, zicându-i:

— Hai, preoteasă, scoală-te, să fugim, că ne scăparăm de dracu', de porcu' ăla de Păcală! Atunci, Păcală grăi mulțămît:

— Cum, părinte, ce vorbă e asta?

— Aoleu, preoteasa mea, și zdup după ea, de-i rămasă pe deasupra numai potcapul.

Păcală, de pe țărm, îl privea supărat că nu i-a tăiat plotoage de opinci de pe spinare și mângâind urechile măgarului zise cu glas tare să-nțeleagă și asinul:

„He-hei! Dacă ar ști omul, să creadă în Dumnezeu, dar nici pe dracu' să nu-l uite!”.

ÎNTREBĂRI DE VERIFICARE

1. Ce au hotărât să facă cei trei frați, pentru a scăpa de sărăcie?
2. Pe ce s-a tocmit Păcală când s-a băgat argat la popă?
3. De ce voiau cei doi să scape de Păcală?
4. Ce le-a făcut Păcală porcilor, de arătau, de parcă râdeau?